

Milliyet SANAT

7 TL HAZİRAN 2012

YAŞINDA

KKTC FİYATI 8 TL

İKS'yle
yaşıt festival:
Müzik!

Sokurov'un
şeytanla
pazarlığı

Burhan
Doğançay'ın
duvarları

Facebook'ta
bir insan
yaratmak

Yaz
vizyonundan
korkmalı mı?

Lale Müldür
ve İsa'yla
yazdığı şiirler

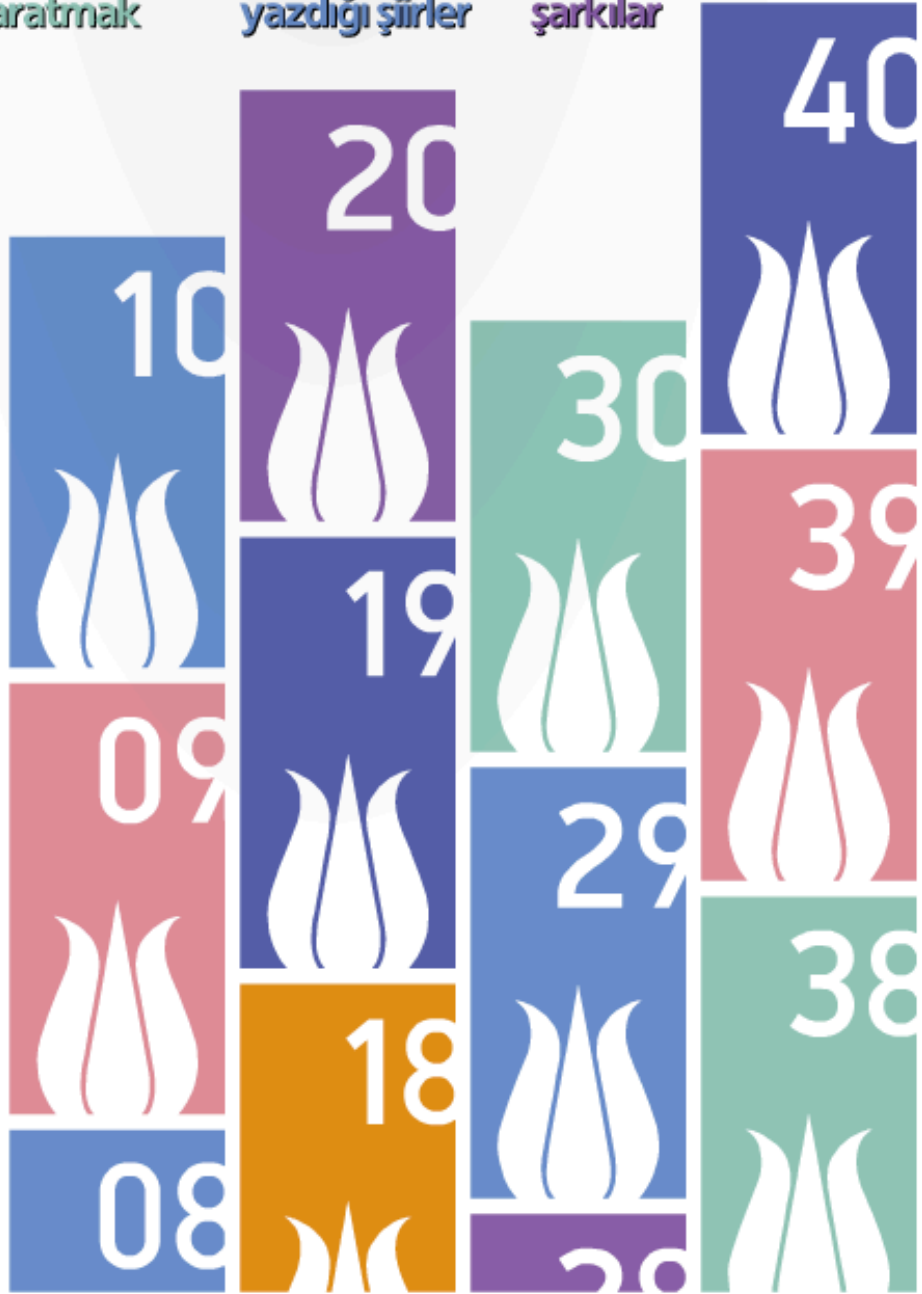
Müzikal
mektubuyla
Patti Smith

Futbola
ses veren
şarkılar

Kötü kraliçe
Charlize
Theron

Sanatın
40 yıllık
dostu

İKS

ISSN 1300-4425

9 771300 442005

Sakinleri 'çiçek' olan atölye

YASEMİN BAY
yasemin.bay@milliyet.com.tr

Tayfun Erdoğan'ın küçük bir bahçeyle taçlanan atölyesi bildik sanatçı atölyelerinden değil kesinlikle. Burada boyanın yerini çiçekler, fırçanın yerini ise cımbız, delgeç alıyor.

FOTOĞRAFLAR:
OZAN GÜZELCE
ozan.guzelce@milliyet.com.tr

SANATÇININ 2007 YILINDA TAŞINDIĞI ATÖLYESİ TAM 250 METREKARE... ZAMANIN ÇOĞUNU BURADA GEÇİRİYOR. DEYİM YERİNDEYSE EVİNE SADECE UYUMAYA GİDİYOR.

Tayfun Erdoğan, biriktirdiği çiçekleri 1 yıl boyunca özel defterlerin içinde saklıyor. Frezyadan, karanfile, sümbülden lilyuma kadar bir sürü çiçeğin olduğu defterler üst üste sıralanmış durumda (solda). Kiminde 10 yıldır ışığa çıkmayı bekleyen çiçekler bile var. Defterleri ileride sergilemeyi düşünüyor, çünkü çiçeklerin kağıda bıraktığı izler inanılmaz güzel! Sanatçı üzerinde çalıştığı eseri için cımbız yardımıyla tuvale özenle yerleştiriyor her bir karanfile (en solda)...

HARBIYE'DE merdivenlerle inilen ara sokakta neredeyse gizlenmiş demir bir kapı... İçeriye girdiğinizde hiç ummadığınız bir dünyayla karşılaşıyorsunuz: Şehrin göbeğinde olmasına rağmen sanki sahil kasabasındaymışsınız izlenimi yaratan devasa bir atölye... Kuş sesleri, çiçek kokuları, yeşil ağaçların ardından görünen küçük bir kilise... Bildiğiniz atölyelerden değil burası, en başta boyanın ne izi var içeride de kokusu. Kurutulmuş çiçeklerle dolu, kimi tuvalerin üzerine sepiştirilmiş kimi defterlerin arasında zamanını bekliyor.

Tayfun Erdoğan'ın atölyesi burası. Zamanın çoğunu geçirdiği yer, bütün ya-

santı... Bilenler bilir sanatçı yaklaşık 10 yıldır hiç boya kullanmadan üretiyor yapıtlarını: Sadece kurutulmuş çiçekler, yapraklar, iplikler ve bir dolu akrilik malzemeye.

Önce tuvalin üzerine metal bir malzemeyle -mesela piring- ince bir tabaka şeklinde kaplıyor. Sonra bitkileri ince ince bu yüzeyin üzerine aplikle ediyor. Arada devreye bir dolu kimyasal madde, akrilik malzemeler giriyor. Tüm bu işlem katman katman sürüyor. Bazen bir resmin yüzeyinde 100'e yakın katman olabiliyor. Ve tuvalin renkliliği de bitkilerin oksidasyonu ile oluşuyor. Şurası kesin, çok zor ve zahmetli bir yöntem.

PLASTİK SANATLAR ATÖLYE

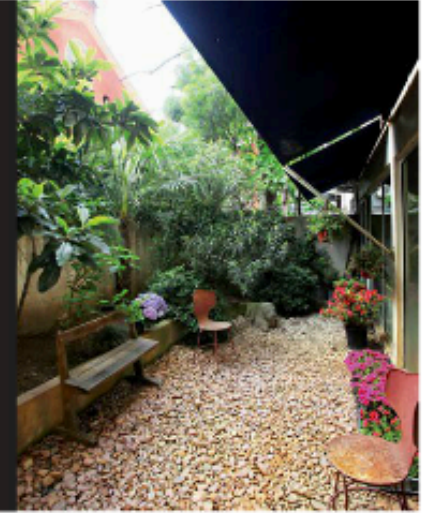

Tayfun Erdoğan biriktirdiği çiçeklerin bir kısmını satın alıyor bir kısmını ise kendisi topluyor. Hatta tatillerini bile buna göre ayarlıyor. Mesela her yıl sırf bunun için Bozcaada'ya gittiğini söylüyor; çünkü orada aradığı çiçekleri buluyor. Bu çiçekleri kuttuktan sonra olduğu şekliyle tuvaline applike ettiği gibi kimi zaman da delgeç yardımıyla onları küçük parçalar haline getirip kullanıyor. Yukarıdaki fotoğrafta içi çıkarılmış ortancaları görebilirsiniz.

Çalışırken mutlaka ama mutlaka müzik dinleyen, genelde de caz ve klasik müziği tercih eden sanatçının atölyesi aslında yekpare bir atölye ama kendiliğinden, iki ayrı alanmış izlenimi yaratıyor: Biri teorik diğeri pratik... Üretim alanı olarak tanımlayabileceğimiz bölüm tuvaleri, defterleri, akrilik malzemeleri ağırıyor. Sanatçının araştırmalar yaptığı, okuduğu alanda ise kitaplar, rahat koltuklar ve son derece düzenli bir masa var (üstte). İnsan şaşırıyor, bir ressamın böyle düzenli bir masaya sahip olmasına! Erdoğan kitaplarının atölyesinde olmasını tercih ediyor. Hatta evde işi biten kitaplarını bile buraya getiriyor.

Tayfun Erdoğan, çiçekleri tuvale yerleştirdikten sonra kuruma aşamasında kimi zaman iğnelerle onları sabıtlıyor.

Tayfun Erdoğan'un atölyesinde 25 resim var tamamlanmayı bekleyen... Çünkü sanatçı bir resmi bitirip diğerine başlayan biri değil, aynı anda birkaç resim üzerinde çalışmayı seviyor. Zaten tekniği de aslında bunu gerektiriyor; bir eserin bitiş tarihi uzun süreçler istiyor.